

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa D. Biura Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. w S.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanej E.-O. S.A. w G.
o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 22 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 października 2013 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z 8 października 2013 r., oddalił apelację D. Biura Usług Inwestycyjnych Sp. z o.o. w S. (powód) od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 20 grudnia 2012 r., w sprawie o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci.

W ocenie Sądu Apelacyjnego obowiązek przyłączania do sieci nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego. Obowiązek ten istnieje, gdy spełnione są łącznie następujące warunki: 1) istnienie warunków technicznych i ekonomicznych; 2) spełnienie przez podmiot żądający zawarcia umowy warunków przyłączenia do sieci; 3) dysponowanie tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości, do której

paliwo ma być dostarczane (odbierane). Z kolei obowiązek dbałości o stan sieci przesyłowej i dystrybucyjnej nie rozciąga się na inwestycje konieczne do przyłączenia kolejnych podmiotów. Obowiązek rozbudowy sieci zainteresowanego w niniejszej sprawie, w związku z przyłączeniem do niej inwestycji powoda, mógłby wynikać z art. 4 ust. 1 i art. 9c ust. 3 pkt 3 i 4 Prawa energetycznego, gdyby spełnione były przesłanki z art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, a wskazywana przez zainteresowanego konieczność rozbudowy sieci była podyktowana koniecznością realizacji obowiązków ciążących na zainteresowanym na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 9c ust. 3 pkt 3 i 4 Prawa energetycznego. Odnosząc się do pojęcia technicznych warunków przyłączenia, Sąd drugiej instancji uznał, że mogą być one spełnione, gdy po stronie zainteresowanego jest już możliwość przyłączenia nowego podmiotu do sieci, albo gdy po stronie zainteresowanego istnieje obowiązek sfinansowania takiej modernizacji sieci, aby możliwe było przyłączenie farmy wiatrowej. Opracowany przez zainteresowanego projekt warunków przyłączenia nie stanowił zobowiązania do przyłączenia urządzeń powoda do sieci, gdyż z projektu wynikało jasno, że to przyłączenie do sieci będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu określonych prac modernizacyjnych. Prace te nie były przewidziane w Planie rozwoju na lata 2008-2011. Ze zgromadzonych zaś w sprawie dowodów wynikało, że przyłączenie urządzeń powoda do sieci zainteresowanego wymagało przeprowadzenia modernizacji sieci dystrybucyjnej, ponieważ w przeciwnym razie zainteresowany nie byłby w stanie zapewnić ciągłości dostaw dotychczasowym odbiorom z uwagi na istniejące już przeciążenia sieci dystrybucyjnej 110 kv.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 7 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 Prawa energetycznego; art. 9c ust. 3 pkt 11 w związku z art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego oraz art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego w związku z § 8 ust. 4, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. Nr 93, poz. 623, ze zm.).

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód powołał się na potrzebę rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego „czy w sytuacji gdy

przyłączenie do sieci wytwórcy energii elektrycznej wymaga modernizacji tej sieci, ale po jej dokonaniu przyłączenie będzie możliwe, można mówić o istnieniu technicznych warunków przyłączenia w rozumieniu art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, a co za tym idzie, czy w takiej sytuacji istnieje publicznoprawny obowiązek przyłączenia, o którym mowa w tym przepisie, czy też przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że o technicznych warunkach przyłączenia można mówić wtedy tylko, gdy albo przyłączenie nie wymaga żadnych remontów ani modernizacji, albo też modernizacja lub remonty, wymagane dla umożliwienia przyłączenia, jest przewidziana w planie rozwoju sieci, opracowanym przez operatora sieci dystrybucyjnej na podstawie art. 12 ust. 1 Prawa energetycznego?”

Prezes Urzędu w odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda wniósł o wydanie postanowienia odmawiające przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego.

Zdaniem Prezesa Urzędu wykładnia przepisów powołanych we wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda nie budzi wątpliwości z uwagi na ugruntowane już orzecznictwo sądowe. Formułowane w skardze kasacyjnej wątpliwości wynikają z odmiennej interpretacji przepisów prawa znajdujących zastosowanie w niniejszej sprawie. Powód w niewłaściwy sposób rozumie pojęcie warunków technicznych przyłączenia. Warunki techniczne istnieją nie tylko wówczas, gdy przyłączenie możliwe jest bez modernizacji sieci, ale również wtedy, gdy do jego realizacji konieczna jest jej wcześniejsza modernizacja. Wówczas jednak konieczne jest zaistnienie po stronie zainteresowanego możliwości sfinansowania takiej modernizacji sieci, aby możliwe było przyłączenie farmy wiatrowej. Zainteresowany nie jest jednak zobowiązany do przeprowadzania modernizacji sieci na potrzeby nowo przyłączanych podmiotów na podstawie art. 9c ust. 3 pkt 11 w związku z art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego w każdej sytuacji. Obowiązek modernizacji sieci na potrzeby przyłączania nowych podmiotów uregulowano w art. 7 ust. 5 Prawa energetycznego. Przepisy powołane przez powoda dotyczą zaś obowiązku modernizacji sieci i utrzymania jej w stanie zapewniającym niezawodną pracę na potrzeby podmiotów już przyłączonych. Powód nie udowodnił również, by inwestycje niezbędne do przyłączenia farmy

wiatrowej K. przewidziane były w planach lub założeniach do planów, o których mowa w art. 19 i 20 Prawa energetycznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, gdyż w odniesieniu do problemów prawnych dotyczących sformułowanego w niej zagadnienia prawnego Sąd Najwyższy wypowiedział się już w swoim dotychczasowym orzecznictwie. W ocenie Sądu Najwyższego w obecnym składzie nie zachodzi zaś publicznoprawna potrzeba doprecyzowania tego orzecznictwa w wyniku rozpoznania skargi powoda.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego, w szczególności zaś z wyroków z 11 kwietnia 2012 r., III SK 33/11 (OSNP 2013 nr 9-10, poz. 120) oraz z 22 maja 2014 r., III SK 51/13 wynika, że aktualizacja obowiązku przyłączenia do sieci uzależniona jest od spełnienia dwóch przesłanek w postaci istnienia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia. Techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia należy zawsze odnosić do konkretnego obiektu, jaki ma być przyłączany z uwzględnieniem treści składanych w toku procesu ubiegania się o przyłączenia oświadczeń woli jego stron, a także całego kontekstu funkcjonowania przedsiębiorstw sieciowych, zasad i mechanizmów rozbudowy infrastruktury sieciowej (w szczególności zaś jej finansowania) oraz inwestycji w nowe moce przyłączeniowe. Nie ulega wątpliwości, że samodzielnie postrzegana przesłanka technicznych warunków przyłączenia odnosi się do istniejącej już w dacie wydawania warunków przyłączenia możliwości przyłączenia nowo budowanej instalacji wytwórczej do sieci przedsiębiorstwa obciążonego obowiązkiem zawarcia umowy przyłączeniowej. Można także przyjąć, że przesłanka technicznych warunków przyłączenia jest spełniona, gdy warunki takie zaistnieją w planowanej dacie zawarcia umowy przyłączeniowej w związku z prowadzonymi przez przedsiębiorstwo sieciowe pracami modernizacyjnymi. W przypadku, gdy prace takie nie są prowadzone (ewentualnie planowane z terminem realizacji pozwalającym na przyłączenie nowej instalacji w terminie określonym w warunkach przyłączenia), przesłanka technicznych warunków przyłączenia traci samoistny

charakter, gdyż o tym czy i kiedy takie warunki zaistnieją decydować będzie przesłanka ekonomicznych warunków przyłączenia, która rzutuje na zakres obowiązku sfinansowania przez przedsiębiorstwo sieciowe prac niezbędnych do przyłączenia nowych instalacji wytwórczych. Z powyższego wynika, że nie ma potrzeby rozstrzygnięcia problemu prawnego przedstawionego w skardze kasacyjnej powoda, gdyż zapatrywania Sądu drugiej instancji wyrażone w zaskarżonym wyroku, uwzględniające ustalenia faktyczne sprawy, odpowiadają powyższemu stanowisku Sądu Najwyższego.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego ma swoją podstawę w art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490).